

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 190/2021
17.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ... код ..., кога заступа Милош Манџукић, адвокат из ..., ул. ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 27 Ув 16/21 од 27.04.2021. године, са противном странком Министарством одбране Републике Србије, Сектором за људске ресурсе, Управом за кадрове, у предмету престанка службе, у нејавној седници већа одржаној дана 17.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаним решењем ставом првим диспозитива, одбијен је приговор подносиоца захтева изјављен против решења Управног суда П-4 У 378/20 од 17.12.2020. године, а ставом другим диспозитива, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова. Решењем судије појединца Управног суда П-4 У 378/20 од 17.12.2020. године, које је донето у извршењу пресуде овог суда Узп1 18/19 од 03.10.2019.године, одбачена је, на основу члана 26. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима, тужба подносиоца захтева, поднета против „службене забелешке о датуму престанка службе“ Војне поште .. Ниш Инт бр. .. од 18.03.2018. године.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом због повреде закона или општег акта и повреде правила поступка, подносилац понавља наводе приговора и истиче да је побијано решење незаконито јер у конкретном није могао да се примени члан 141. Закона о Војсци Србије, обзиром да је овом одредбом прописана само надлежност органа за поступање, а у случају када је претходно по неком другом пропису већ одређено да се ради о управној ствари. Како против службене белешке о престанку службе није предвиђена заштита у управном поступку подношењем жалбе, нити у парничном поступку, сматра да је против исте остала још правна заштита у

управном спору. Предложио је да Врховни касациони захтев уважи и побијано решење преиначи или укине.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, правилно је судија појединац оспореним решењем од 17.12.2020. године, донетим у извршењу пресуде Врховног касационог суда Узп1 18/19 од 03.10.2019. године, одбацио тужбу тужиоца којом је тражио поништај службене забелешке о датуму престанка службе Војне поште .. Ниш, Инт.бр. .. од 18.03.2008.године. Налази, да је основано закључено, да је против наведене оспорене „службене забелешке о датуму престанка службе“, у смислу одредбе члана 141. став 2. Закона о Војсци Србије, дозвољена жалба, о којој решава старшина команде, јединице или установе Војске Србије, непосредно претпостављени старшина који је донео првостепено решење. Наводи, да је судија појединац у оспореном решењу констатовао да у одлуци о престанку професионалне војне службе није дата поука о правном средству, али да због тога тужилац не може да трпи штетне последице, па је на основу одредбе члана 200. став 6. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10) упутио тужиоца да може у року од 15 дана од достављања решења Управног суда којим је његова тужба одбачена, да поднесе жалбу војној пошти 1097, као надлежном другостепеном органу.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је оно правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 141. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“ бр.116/07...88/2015 - одлука Уставног суда 36/18, 94/2019) прописано је да ако законом или прописом донетим на основу закона није одређена надлежност другог лица, за решавање о управним стварима у првом степену стварно је надлежан старшина команде, јединице или установе Војске Србије на положају команданта батаљона или старшина њему равног или вишег положаја (став 1). О жалби против решења старешине из става 1. овог члана решава старшина команде, јединице или установе Војске Србије, непосредно претпостављен старшина који је донео првостепено решење (став 2).

Одредбом члана 28. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр. 46/96) који је важио у време покретања поступка у овој управној ствари, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се против управног акта који се тужбом оспорава могла изјавити жалба, а жалба није уопште или није благовремено изјављена.

Врховни касациони суд налази да је правилно побијаним решењем одбијен приговор изјављен против наведеног решења судије појединца којим је одбачена тужба ради поништаја предметне службене забелешке о датуму престанка службе. Ово

стога, што и по оцени овог суда, тужбом оспорена „службена забелешка о датуму престанка службе“, сачињена од стране старешине Војне поште .. Ниш, Инт бр. .. од 18.03.2018. године, има карактер управног акта донетог од стране првостепеног органа, без обзира на његове недостатке у погледу форме. Наиме, основан је закључак Управног суда да, иако предметни акт – обавештење није донето у форми решења у смислу одредбе члана 196. Закона о општем управном поступку, има се сматрати решењем са разлога што је наведени акт непосредно утицао на радно правни статус подносиоца приговора и имао улогу акта о престанку службе, а против кога је дозвољена жалба Војној пошти 1097 Ниш, због чега не представља акт о чијој се законитости одлучује у управном спору.

Врховни касациони суд је ценио наводе изнете у захтеву, али налази да нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари. Ово стога што се тужбом у управном спору може оспоравати само коначни акт – управни акт, односно појединачни акт којим се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу кога у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Подносиоцу захтева против тужбом оспорене „службене забелешке о датуму престанка службе“, која има карактер управног акта донетог од стране првостепеног органа, решењем Управног суда од 17.12.2020. године, дата је могућност да може у року од 15 дана од дана достављања решења којим је његова тужба одбачена, да поднесе жалбу Војној пошти 1097 Ниш, као надлежном другостепеном органу.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 17.11.2021. године, Узп 190/2021

Записничар,
Љиљана Петровић

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић